

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obžalovaného **Doc. MUDr. J. M., PhD.**, pre trestný čin prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody podľa § 160a ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 na verejnom zasadnutí 31. mája 2012 v Bratislave o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku zo 16. novembra 2011 sp. zn. PK – 2 T 10/2009 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného **Doc. MUDr. J. M., PhD.**,
sa z a m i e t a .

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku zo 16. novembra 2011 sp. zn. PK – 2 T 10/2009 bol obžalovaný **Doc. MUDr. J. M., PhD.** uznaný za vinného z trestného činu prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody podľa § 160a ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 (ďalej len Tr. zák.), na tom skutkovom základe, že

v pozícii prednostu Ortopedicko-traumatologickej kliniky Jesseniovej lekárskej fakulty Univerzity Komenského a Martinskej fakultnej nemocnice, na Ortopedicko-traumatologickej klinike v areáli Martinskej fakultnej nemocnice v Martine dňa 9.11.2005 okolo 11.10 hod. v ambulancii Ortopedicko-traumatologickej kliniky, po predchádzajúcej konzultácii s manželmi Ing. Š. Á. a Mgr. M. Á. o zdravotnom stave Mgr. M. Á., po jej vyšetrení a informovaní o nevyhnutnej potrebe operácie jej bedrového kĺbu s nutnosťou poskytnutia hodnotnejšej a trvácnejšej endoprotézy tohto kĺbu, im oznámil, že treba priplatiť 100.000,-Sk (v prepočte 3.319,39 Eur); následne po zaradení

do poradovníka čakateľov na termín operácie na 18.08.2008, s prísľubom zabezpečenia súhlasu na skorší termín operácie, prevzal od Ing. Š. Á. sumu 5.000,- Sk (v prepočte 165,97 Eur), i keď zdravotnícky úkon bol hrađený z verejných zdrojov poisťovne, a následne v dňoch 12.12.2005 a 15.12.2005 vo svojej pracovni na Ortopedicko-traumatologickej klinike v Martine postupne prevzal od Ing. Š. Á. celkovo sumu najmenej 60.000,- Sk (v prepočte 1.991,63 Eur), pričom pôvodne naplánovanú operáciu, ktorá sa mala uskutočniť v mesiaci august 2008, vykonal už dňa 13.12.2005.

Za to bol odsúdený podľa § 160a ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere **2 (dva) roky**.

Podľa § 58 ods. 1 písm. a/, § 59 ods. 1 Tr. zák. bol výkon uloženého trestu obžalovanému podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 3 (troch) rokov.

Podľa § 160a ods. 1 Tr. zák. za použitia § 53 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 438b zákona č. 498/2008 Z. z., ktorým sa menia zákony v oblasti trestného práva v súvislosti so zavedením meny Euro v Slovenskej republike, bol obžalovanému uložený peňažný trest vo výmere 90.378,-Sk v prepočte 3.000,- Eur (tritisíc eur) a pre prípad, že by výkon tohto trestu mohol byť úmyselne zmarený, bol obžalovanému podľa § 54 ods. 3 Tr. zák. ustanovený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie do všetkých jeho výrokov obžalovaný Doc. MUDr. J. M., PhD. (č. l. 1932/zv. IX), ktoré odvolanie bližšie odôvodnil osobitným podaním prostredníctvom svojho obhajcu (č. l. 1933 - 1955/zv. IX). V písomných dôvodoch svojho obsiahleho odvolania v podstate zrekapituloval doterajší priebeh trestného konania, jednotlivé vykonané dôkazy podrobil vlastnému hodnoteniu a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je založené na nesprávnych a neúplných skutkových zisteniach. Zotrval na svojich doterajších obhajobných tvrdeniach s tým, že žiadnej trestnej činnosti sa nedopustil. Peniaze od manželov Á. nežiadal. Zo strany Ing. Á. išlo o dar pre Občianske združenie ortopédov a traumatológov MFN a darovaciu zmluvu ihneď nevyhotovil pri prijatí daru, pretože v tom čase nemal zapnutý počítač. Opakovane poukazyval na rozpory vo výpovedi oboch manželov, ktoré súd prvého stupňa nedostatočne vyhodnotil. Vytýkal súdu, že nevykonal všetky dôkazy, ktorých vykonanie v priebehu hlavných pojednávaní navrhoval. Požadoval, aby najvyšší súd

zadovážil záznamy kamerového systému z doobedňajších hodín dňa 29. júna 2011, nakoľko manželia Á. boli u prokurátora ÚŠP GP niekoľko desiatok minút a vykonal tento dôkaz v odvolacom konaní. Záverom svojho odvolania navrhol zrušiť napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. por. a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Samosudkyňa súdu prvého stupňa zaslala rovnopisy odvolania obžalovaného v súlade s ustanovením § 314 Tr. por. na vyjadrenie prokurátorovi, pričom do konania verejného zasadnutia odvolacieho súdu prokurátor uvedenú možnosť nevyužil.

Obžalovaný Doc. MUDr. J. M., PhD. sa verejného zasadnutia nezúčastnil, hoci bol o termíne verejného zasadnutia riadne a včas vyrozumieť. Podaním došlým 30. mája 2012 požiadal ospravedlniť svoju neúčasť na verejnom zasadnutí zo zdravotných dôvodov a požiadal, aby sa verejné zasadnutie vykonalo v jeho neprítomnosti. Prítomný obhajca obžalovaného navrhol ospravedlniť neúčasť obžalovaného a vykonať verejné zasadnutie bez prítomnosti obžalovaného. Nakoľko zákonné podmienky pre vykonanie verejného zasadnutia boli splnené, senát najvyššieho súdu vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného Doc. MUDr. J. M., PhD.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí uviedol, že zotrávajú v plnom rozsahu na dôvodoch, ktoré podrobne rozviedli v písomnom odôvodnení odvolania a vzhľadom k tomu, že napadnutý rozsudok i konanie, ktoré mu predchádzalo, trpí vážnymi chybami, navrhol napadnutý rozsudok v celom rozsahu podľa § 321 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. por. zrušiť a vec vrátiť samosudkyni špecializovaného trestného súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejedнала a rozhodla.

Zástupca prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry GP Slovenskej republiky uviedol, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa považuje za zákonný vo všetkých jeho výrokoch, a preto navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietnuť.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako i správnosť

postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky postupom uvedeným v citovanom ustanovení zistil, že odvolanie proti rozsudku špecializovaného trestného súdu podala procesná strana k tomu oprávnená, odvolanie podala proti výrokom voči ktorým odvolanie podať mohla, pričom tak urobila v lehote ustanovenej zákonom.

V prvom rade je potrebné uviesť, že senát najvyššieho súdu v predmetnej trestnej veci už raz rozhodol uznesením z 31. marca 2011 sp. zn. 5 To 12/2010, kedy podľa § 321 ods. 1 písm. a/, b/, c/ Tr. por. na základe odvolania procesných strán zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu a vec podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Senát odvolacieho súdu okrem iného nariadil súdu prvého stupňa vypočúť osobu, ktorej Ing. Š. Á. volal 15. decembra 2005 z pracovne obžalovaného ohľadom možnosti poskytnutia „sponzorského“ pre vyššie uvedené občianske združenie a za účelom preverenia obhajoby obžalovaného pokúsiť sa zistiť skutočný vek listín, ktoré obžalovaný predložil. Za tým účelom mal súd zabezpečiť údaje z hard disku príslušného počítača.

Podľa názoru senátu odvolacieho súdu špecializovaný trestný súd po vrátení veci vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné a dostupné dôkazy v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. Vykonané dôkazy vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel ku správnym a úplným skutkovým záverom, ktoré aj podľa názoru senátu odvolacieho súdu plne zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania.

Svoje rozhodnutie špecializovaný trestný súd odôvodnil v rozsahu vyžadovanom ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. Spôsobu, ktorým špecializovaný trestný súd hodnotil vykonané dôkazy napriek námietkam obžalovaného, nemožno podľa názoru senátu odvolacieho súdu nič vyčítať. Podrobne a jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal v danom prípade za preukázané a o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z jeho rozhodnutia je tiež zrejmé, ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného. Ani senát odvolacieho súdu nemá žiadnych pochybností o tom, že skutok, pre ktorý bol obžalovaný Doc. MUDr. J. M., PhD. uznaný za

vinného sa stal v rozsahu, ako bol ustálený súdom prvého stupňa. Podstata obrany obžalovaného spočívala v spochybňovaní vierohodnosti výpovedí manželov Á., avšak s jeho obranou sa súd prvého stupňa v dôvodoch svojho rozhodnutia náležite vyrovnal. Treba si uvedomiť, že skutok sa stal ešte v roku 2005, preto je samozrejmé, že vplyvom času nastali určité nezrovnalosti vo výpovedi oboch manželov, avšak pre konečné rozhodnutie v nepodstatných veciach. Rozhodujúce je, že svedok Ing. Á. aj na ostatnom hlavnom pojednávaní zotrval na tom, že žiadny dar pre občianske združenie nedával. V tomto smere ani senát odvolacieho súdu nemal žiadne pochybnosti o vierohodnosti svedeckej výpovede tohto svedka a v podrobnostiach odkazuje na podrobné dôvody napadnutého rozhodnutia, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje. Z uvedeného vyplýva, že výrok o vine obžalovaného je založený na presvedčivých dôkazoch, ktoré bez akýchkoľvek pochybností vylučujú inú alternatívu skutkového deja, ustáleného súdom prvého stupňa.

Súd prvého stupňa sa v zmysle vyššie citovaného zrušujúceho uznesenia najvyššieho súdu pokúsil doplniť dokazovanie aj zadovážením hard disku z počítača obžalovaného, avšak obžalovaný súdu oznámil, že predmetný počítač na ktorom mala byť vyhotovená „darovacia zmluva“ už nevlastní. Z toho dôvodu nebolo možné na hlavnom pojednávaní vykonať požadovaný dôkaz.

Čo sa týka svedeckej výpovede JUDr. M. K., táto v konečnom dôsledku nemala žiadny vplyv na posúdenie skutkového stavu. Svedok si pre odstup času bližšie na okolnosti nepamätal, iba potvrdil telefonát Ing. Á., ktorým sa zaujímal, či je možné poskytnúť dar nemocnici v Martine, pretože tam mal manželku. Zároveň pripomenul, že nebolo v jeho právomoci rozhodovať o daroch, rozhodovalo o tom predstavenstvo spoločnosti.

Podľa názoru senátu odvolacieho súdu, súd prvého stupňa venoval náležitú pozornosť aj právnej kvalifikácii ustáleného skutkového stavu. Závery súdu prvého stupňa, že obžalovaný svojim konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody podľa § 160a ods. 1 Tr. zák., sú presvedčivé a senát odvolacieho súdu si jeho závery plne osvojil.

Senát odvolacieho súdu v prerokúvanej veci nezistil žiadne pochybenie zo strany súdu prvého stupňa ani pri ukladaní trestu obžalovanému. Trestnej činnosti sa obžalovaný dopustil v roku 2005, teda za účinnosti starého Trestného zákona.

Podľa § 2 ods. 1 Tr. zák. č. 300/2005 Z. z., ktorý nadobudol účinnosť od 1. januára 2006 sa trestnosť činu posudzuje a trest ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesení rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť sa posudzuje a trest ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného správne súd prvého stupňa pri ukladaní trestu postupoval, keď použil ustanovenia zákona účinného v čase kedy bol čin spáchaný, pretože tento zákon je pre obžalovaného vzhľadom na trestné sadzby uvedené v novom Trestnom zákone, priaznivejší.

Podľa § 23 ods. 1 Tr. zák. účelom trestu je chrániť spoločnosť pred páchatel'mi trestných činov, zabrániť odsúdenému v ďalšom páchaní trestnej činnosti a vychovať ho k tomu, aby viedol riadny život, a tým výchovne pôsobiť aj na ostatných členov spoločnosti.

Podľa § 31 ods. 1 Tr. zák. pri určení druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne na stupeň nebezpečnosti trestného činu pre spoločnosť (§ 3 ods. 4), na možnosť nápravy a pomery páchatel'a.

Obžalovaný bol uznaný za vinného z trestného činu, na ktorý zákonodarca stanovil trest odňatia slobody od jedného do päť rokov alebo trest zákazu činnosti prípadne trest peňažný. Z pripojeného odpisu registra trestov vyplýva, že doposiaľ súdne trestaný nebol a viedol riadny život. Svedčia o tom kladné relácie z miesta bydliska i pracoviska. Za situácie, keď u obžalovaného nebola zistená žiadna priťažujúca okolnosť v zmysle § 34 Tr. zák., súd prvého stupňa správne postupoval, keď obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov, ktorého výkon mu podmienene odložil na skúšobnú dobu troch rokov. Zákonu zodpovedá aj výrok o uložení peňažného trestu, keďže obžalovaný sa snažil trestnou činnosťou získať majetkový prospech. Výška tohto trestu zodpovedá jeho osobným i majetkovým pomerom a rovnako primeraný je i náhradný trest odňatia slobody v prípade, že by výkon peňažného trestu mohol byť zo strany obžalovaného úmyselne zmarený.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nevidel žiadny zákonný dôvod na prípadnú zmenu napadnutého rozsudku, a preto odvolanie obžalovaného Doc. MUDr. J. M., PhD. v zmysle § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 31. mája 2012

JUDr. Juraj K l i m e n t, v. r.
predseda senátu

Vyhotovil : JUDr. Peter Szabo

Za správnosť vyhotovenia: Gabriela Véghová